

undvære, men det var dog mere frugtbart, synes jeg, om en Del Kvinder, som havde disse for Menighedens Liv gode Evner og en passende teologisk Uddannelse, kunde søge og kunde faa Stillinger i vor Folkekirke, som tillod dem at anvende alle deres Kræfter og hele deres Tid i denne Sags Tjeneste: Jeg tror, at alle kirkeligt sindede Mennesker, ikke mindst vore Præster, vilde gøre vel og klogt i at forstaa, at Kvinden har nogle Evner, som berettiger hende til at være Medarbejder i Menighedens Arbejde. Som et slaaende Vidnesbyrd om, hvor lidt man endnu synes at regne med den Indsats, som Kvinden gør eller kan komme til at gøre i dansk Kirkeliv, og med den Forstaaelse, hun paa dette Omraade maatte sidde inde med, skal jeg nævne, at der kun er blevet valgt een, siger og skriver een eneste Kvinde ind i det kirkelige Udvalg, som nylig er blevet nedsat.

Jeg skal i øvrigt, som jeg begyndte mine Bemærkninger med at udtale, ikke komme dybere ind paa en Omtale af Lovforslaget, da det jo tidligere har været til Behandling her i Tinget og er blevet gennemdrøftet her; men jeg vil kun udtale min Glæde over, at der nu er al mulig Udsigt til, at Loven kan blive gennemført, hvilket er et stort Fremskridt med Hensyn til Kvindens hele Stilling i Samfundet. Jeg skal altsaa paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Nina Bang: Det foreliggende Lovforslag er kommet til Landstinget enstemmigt vedtaget af Folketinget. Denne Enstemmighed er dog kun, som allerede Statsministeren har bemærket, et Udtryk for Enighed om Lovforslagets første Stykke; det andet Stykke har derimod været Genstand for stor Uenighed. Det Parti, jeg tilhører, arbejder for Kvindens sociale og politiske Ligestilling med Manden, og mit Parti har ogsaa udrettet mere for denne Ligestilling end noget andet Parti. Det er derfor en Selvfølge, at vi giver dette Lovforslags første Stykke vor fulde Tilslutning, og vi udtaler vor Glæde over, at det staar overfor Vedtagelse. Vi kan saa meget mere gøre dette, som Lønningsloven for Stats-tjenestemænd i sin almindelige Del har givet saa rundelige Vilkaar for den gifte kvindelige Tjenestemand og for den Tjenestemand, der skal være eller er blevet Moder, at vi kun kan anerkende det Hensyn, der i disse dens Bestemmelser er taget til Hjemmene og til Moderskabet. Ved Moderskabet er vi netop ved det eneste Punkt,

som efter vor Opfattelse kan retfærdiggøre, at Samfundet træffer særlige Bestemmelser med Hensyn til Kvindens Ligestilling med Manden paa Arbejdsmarkedet. Samfundet kan ikke og bør ikke forholde sig ligegyldigt overfor en Udbytning af den kvindelige Arbejdskraft, der særlig skader Kvinderne som vordende Mødre, skader Barnet i Moders Liv og skader Barnet aandeligt og legemligt i dets Opvækst.

Ved et mærkeligt Træf er der samtidig forelagt Rigsdagen to Lovforslag, der tager Sigte paa en Begrænsning af Kvinders frie Adgang til Erhverv, nemlig det foreliggende Lovforslags Stk. 2, der forbyder Kvinders Adgang til Præsteembeder, og Lovforslaget om Forbud mod Kvinders Natarbejde i Industrien. Det siger sig selv, at vort Partis Stilling til disse to Indskrænkninger, disse to Forbud, maa være meget forskellig. Medens vi maa billige, at Samfundet værger sig selv, idet det værger Slægtens Mødre og derigennem den kommende Slægt mod den frygtelige Hærgning, som Natarbejdet er for den kvindelige Organisme, kan vi selvfølgelig ikke anerkende det som rigtigt, at der skal være Embeder, der betragtes som saa ophøjede, betragtes som værende af en saa særlig, af en saa fornem aandelig Karakter, at det ikke kan tillades Kvinder at beklæde dem, fordi disse Embeder derved formentlig vilde besmittes. Vi kan saa meget mindre anerkende dette som rigtigt, som disse Embeder, naar de beklædes ret, netop udkræver — hvad ogsaa Venstres ærede Ordfører (Inger Gautier Schmidt) har udtalt her — de menneskelige Egenskaber, man i Almindelighed særlig tilskriver Kvinder, Evnen til at være deltagende og forstaaende, hjælpsom og fuld af Trøst. Men i øvrigt udviser disse Embeders Indehavere jo ogsaa andre Egenskaber, ofte med stor Bravour og ofte hilst med stort Bifald, Egenskaber, som man heller ikke kan frakende Kvinden at være i Besiddelse af: den fanatiske Kamplyst og en ensidig Dømmen af andres Standpunkter. Der er altsaa, maa man indrømme, ikke i de kvindelige Anlæg nogen Hindring for, at Kvinden kan beklæde disse Embeder, der heller ikke stiller særlige Krav til legemligt Arbejde, saa at man af den Grund maatte være betænkelig. Naar dertil kommer, at Kvinderne blandt Kirkens Tilhængere sikkert er i Flertal, er det ikke noget meget tiltalende Udtryk for Mændenes Modstand mod Kvindernes Ligestilling, naar de saa fanatisk har fastholdt deres Standpunkt, det Standpunkt, som de jo ogsaa har ført frem til Sejr.